

UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)
z 15. februára 2005*

Vo veci T-229/02,

Strana pracovníkov Kurdistanu (PKK),

Národný kongres Kurdistanu (KNK), so sídlom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení:
M. Muller, E. Grieves, barristers, a J. Peirce, solicitor,

žalobcovia,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: M. Vitsentzatos a M. Bishop, splnomocnení
zástupcovia,

žalovanej,

* Jazyk konania: angličtina.

ktorú v konaní podporujú:

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: pôvodne J. Collins, neskôr R. Caudwell, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

a

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: C. Brown a P. Kuijper, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Rady 2002/334/ES z 2. mája 2002, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2001/927/ES (Ú. v. ES L 116, s. 33), a rozhodnutia Rady 2002/460/ES zo 17. júna 2002, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2002/334 (Ú. v. ES L 160, s. 26),

SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
(druhá komora),

v zložení: predseda komory J. Pirrung, sudcovia N. J. Forwood a S. Papasavvas,

tajomník: H. Jung,

vydal toto

Uznesenie

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Zo spisu vyplýva, že strana pracovníkov Kurdistanu (PKK) vznikla v roku 1978 a začala ozbrojený boj proti tureckej vláde s cieľom dosiahnuť uznanie práva Kurdov na sebaurčenie. Podľa písomného svedectva, ktoré poskytol pán O. Ocalan, PKK v júli 1999 deklarovala jednostranné zloženie zbraní s výhradou práva na sebaobranu. Podľa toho istého svedectva kongres PKK v apríli 2002 s cieľom odzrkadliť túto zmenu orientácie rozhodol, že „všetky činnosti vykonávané v mene PKK sa skončia 4. apríla 2002 a všetky činnosti podniknuté v mene PKK sa budú považovať za nelegitímne“ (príloha 2 žaloby, bod 16). Založené bolo nové zoskupenie, Kongreya AzadÓ ş Demokrasiya Kurdistan (Kongres za demokraciu a slobodu Kurdistanu — KADEK) s cieľom demokraticky dosiahnuť politické ciele v mene kurdskej menšiny. Za predsedu KADEK-u bol vymenovaný pán A. Ocalan.

- 2 Národný kongres Kurdistanu (KNK), vytvorený v roku 1999, je federáciou zoskupujúcou tridsať organizácií. Cieľom KNK je „posilniť jednotu a spoluprácu Kurdov vo všetkých častiach Kurdistanu a podporovať ich boj vo svetle vyšších záujmov kurdskeho národa“ (článok 7 ods. A zakladajúcej charty KNK). Podľa písomného svedectva, ktoré poskytol pán S. Vanly, predseda KNK, patril čestný vodca PKK k tým, ktorí podporovali vznik KNK. PKK bola členom KNK a jednotliví členovia PKK čiastočne financovali KNK.
- 3 Keďže Rada usúdila, že na vykonanie rezolúcie Bezpečnostnej rady OSN č. 1373 (2001) je potrebná akcia Spoločenstva, 27. decembra 2001 prijala spoločnú pozíciu 2001/930/SZBP o boji s terorizmom (Ú. v. ES L 344, s. 90; Mim. vyd. 18/001, s. 213) a spoločnú pozíciu 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom (Ú. v. ES L 344, s. 93; Mim. vyd. 18/001, s. 217).
- 4 Podľa článku 2 spoločnej pozície 2001/931:

„Európske spoločenstvo konajúc v medziach právomocí, ktoré mu boli zverené Zmluvou o založení Európskych spoločenstiev, nariadi zmrazenie fondov a iných finančných aktív alebo ekonomických zdrojov osôb, skupín a subjektov uvedených na zozname v prílohe.“

- 5 Dňa 27. decembra 2001 Rada prijala nariadenie (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu (Ú. v. ES L 344, s. 70; Mim. vyd. 18/001, s. 207).

6 Podľa článku 2 nariadenia č. 2580/2001:

„1. S výnimkou toho, čo je povolené podľa článkov 5 a 6:

- a) všetky fondy, iné finančné aktíva a ekonomické zdroje, ktoré vlastní alebo má v držbe právnická osoba [fyzická osoba alebo právnická osoba — *neoficiálny preklad*], skupina alebo subjekt zaradené do zoznamu uvedeného v odseku 3 sa zmrazia;

- b) žiadne fondy, finančné aktíva alebo ekonomické zdroje nebudú priamo alebo nepriamo sprístupnené fyzickej alebo právnickej osobe, skupine alebo subjektu alebo v ich prospech, ktoré sú zaradené do zoznamu uvedeného v odseku 3.

2. S výnimkou toho, čo je povolené podľa článkov 5 a 6, je zakázané poskytnúť finančné služby fyzickej alebo právnickej osobe, skupine alebo subjektu alebo v ich prospech, zaradeným do zoznamu uvedeného v odseku 3.

3. Rada konajúc jednomyselne vypracuje, preskúma a zmení a doplní zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa podľa ustanovení uvedených v článku 1 ods. 4, 5 a 6 spoločnej pozície 2001/931/SZBP vzťahuje toto nariadenie; takýto zoznam bude pozostávať z:

- i) fyzických osôb, ktoré páchajú, pokúšajú sa o spáchanie, zúčastňujú sa alebo napomáhajú spáchaniu ktoréhokoľvek teroristického činu;

ii) právnických osôb, skupín alebo subjektov, ktoré páchajú, pokúšajú sa o spáchanie, zúčastňujú sa alebo napomáhajú spáchaniu ktoréhokoľvek teroristického činu;

iii) právnických osôb, skupín alebo subjektov, ktoré vlastní alebo riadi jedna alebo niekoľko fyzických alebo právnických osôb, skupín alebo subjektov uvedených v bodoch i) a ii);

iv) fyzických alebo právnických osôb, skupín alebo subjektov, ktoré konajú v mene alebo riadia jednu alebo niekoľko [konajú na účet alebo podľa pokynov jednej alebo viacerých — *neoficiálny preklad*] fyzických alebo právnických osôb, skupín alebo subjektov uvedených v bodoch i) a ii).“

7 Dňa 2. mája 2002 Rada prijala rozhodnutie 2002/334/ES, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2001/927/ES (Ú. v. ES L 116, s. 33). Toto rozhodnutie zahrnulo PKK do zoznamu upraveného v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 (ďalej len „sporný zoznam“).

8 KNK návrhom zapísaným pod číslom T-206/02 podal žalobu o neplatnosť proti rozhodnutiu 2002/334.

9 Dňa 17. júna 2002 Rada prijala rozhodnutie 2002/460/ES, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2002/334/ES (Ú. v. ES L 160, s. 26). Názov PKK na spornom zozname zostal. Rada neskôr svojimi rozhodnutiami pravidelne tento zoznam aktualizovala.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 10 KNK, v zastúpení: S. Vanly, a PKK, v zastúpení: O. Ocalan, návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 31. júla 2002 podali žalobu o neplatnosť proti rozhodnutiam 2002/334 a 2002/460 (ďalej len „sporné rozhodnutia“), na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 11 Uznesením zo 17. júna 2003 bolo vyhovené návrhu Spojeného kráľovstva a Komisie na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu Rady.
- 12 Samostatným podaním Rada na základe článku 114 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa vznesla námietky neprípustnosti v tejto veci. Žalobcovia a Komisia podali svoje pripomienky k týmto námietkam v stanovených lehotách. Spojené kráľovstvo sa vzdalo práva podať takéto pripomienky.
- 13 Rada s podporou Komisie navrhuje, aby Súd prvého stupňa:
- vyhlásil žalobu za neprípustnú,
 - zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.
- 14 Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

- spojil konanie o námietkach s konaním vo veci samej,

- vyhlásil žalobu za neprípustnú,

- zrušil sporné rozhodnutia a subsidiárne vyhlásil nariadenie č. 2580/2001 za nezákonné,

- zaviazal Radu na náhradu trov konania.

O prípustnosti

Tvrdenia účastníkov konania

- 15 Rada na úvod zdôrazňuje, že žaloba bola podaná v mene PKK a KNK. Nič nenaznačuje, že by páni O. Ocalan a S. Vanly vystupovali vo vlastnom mene.
- 16 Rada a Komisia tvrdia, že žaloba je oneskorená v rozsahu, v ktorom sa týka rozhodnutia 2002/334.
- 17 Rada usudzuje, že PKK nemá spôsobilosť konať, keďže tento žalobca sám vyhlasuje, že už neexistuje. Rada upresňuje, že táto pripomienka nemá vplyv na dôsledky, ktoré každý členský štát môže vyvodiť zo zjavného zrušenia PKK. Komisia usudzuje, že dôkazy nie sú dostatočné na to, aby pán O. Ocalan mohol legálne zastupovať PKK.

- 18 Pokiaľ ide o KNK, Rada vznáša námietku prekážky začatého konania — litispencie z dôvodu totožnosti účastníkov konaní, predmetu a žalobných dôvodov uvádzaných vo veciach T-206/02 a T-229/02. Rozhodnutie 2002/460 len aktualizuje sporný zoznam. Komisia tvrdí, že žalobcovia neposkytli žiadny dôkaz o existencii nového faktora alebo o opätovnom preskúmaní ich prípadu, čo by bránilo tomu, aby sa rozhodnutie 2002/460 považovalo za rozhodnutie potvrdzujúce prechádzajúce rozhodnutie. Rada usudzuje, že ak by riadny postup žalobcov spočíval v rozšírení alebo prispôbení ich pôvodného návrhu tak, aby pokrýval nový akt (rozsudok Súdneho dvora z 3. marca 1982, Alpha Steel/Komisia, 14/81, Zb. s. 749, bod 8), toto prispôbenie by bolo len formálne, keďže by spočívalo len v nahradení údajov o predchádzajúcom rozhodnutí údajom o nasledujúcom rozhodnutí. Rada poukazuje na to, že nariadenie č. 2580/2001 je napadnuté len incidenčným spôsobom a že tento procesný prostriedok nemôže viesť k zrušeniu uvedeného nariadenia.
- 19 Subsidiárne Rada s podporou Komisie tvrdí, že KNK sa sporné rozhodnutia priamo a osobne netýkajú. Rada pripomína, že KNK nie je na spornom zozname uvedený. Tvrdenie KNK, podľa ktorého zápis PKK spôsobil ujmu na jeho efektívite a politickej dôveryhodnosti, je príliš vágne a hypotetické. Zákaz sprístupniť fondy subjektom zapísaným na spornom zozname má všeobecný rozsah. Skutočnosť, že KNK mohol z dôvodu svojich úzkych väzieb s PKK dokonca porušiť tento zákaz, nepostačuje na to, aby ho dostatočne právne individualizovala. KNK sa nemôže odvolávať ani na obranu kolektívnych záujmov svojich členov, pretože jeho cieľ je príliš všeobecný.
- 20 Žalobcovia na úvod uvádzajú štyri pripomienky. V prvom rade zdôrazňujú veľký právny dosah sporných rozhodnutí, ktorých účinkom je zákaz politickej strany a vážne obmedzenie politickej činnosti KNK. V druhom rade je táto žaloba o neplatnosť vzhľadom na to, že nie je možné využiť prejudiciálne konanie, jediným právnym prostriedkom, ktorý majú žalobcovia k dispozícii. V treťom rade sa musia podmienky uvedené v Zmluve ES, pokiaľ ide o aktívnu legitimáciu, vykladať vo svetle základných práv, konkrétnejšie, zásady účinnej súdnej ochrany (rozsudok Súdneho dvora z 25. júla 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Rada, C-50/00 P,

Zb. s. I-6677, body 38, 39 a 44). Po štvrté, malo by byť zjavné, že žalobcovia podali túto žalobu ako zástupcovia dvoch politických strán. Keďže nejde len o práva a záujmy žalobcov, ale aj o práva a záujmy ich členov, nie je vhodné postupovať príliš formálne.

- 21 Žalobcovia tvrdia, že ich žaloba bola podaná 24. júla 2002. Hneď, ako boli informovaní o tom, že Súd prvého stupňa napriek ich presvedčeniu v tejto súvislosti nedostal originál žaloby, bezodkladne urobili potrebné opatrenia na nápravu tejto situácie. V každom prípade, pokiaľ ide o rozhodnutie 2002/460, lehoty boli dodržané. Toto rozhodnutie je samostatným rozhodnutím vyplývajúcim z opätovného preskúmania opodstatnenosti zápisu PKK na sporný zoznam.
- 22 Pokiaľ ide o procesnú spôsobilosť PKK, žalobcovia usudzujú, že pokiaľ ide o argument Rady o existencii PKK ide o otázku týkajúcu sa zápisu na sporný zoznam. Je pravdepodobné, že Rada bude počas prejednávania veci samej tvrdiť, že PKK ešte existuje, aby odôvodnila jej zápis na sporný zoznam, hoci sa v štádiu konania o prípustnosti odvoláva na zrušenie PKK.
- 23 PKK je oprávnená podať žalobu o neplatnosť, pretože, po prvé, nikto nespochybnil aktívnu legitímáciu pána O. Ocalana, fyzickej osoby, hoci koná ako zástupca. Po druhé, okolnosť, že v roku 2002 bolo prijaté rozhodnutie o ukončení všetkých činností vykonávaných v mene PKK a o založení novej organizácie, nemá v práve Spoločenstva žiadny vplyv na kontinuitu procesnej spôsobilosti PKK. PKK je totiž v rovnakej situácii ako obchodná spoločnosť v likvidácii (rozsudok Súdneho dvora z 11. októbra 2001, Komisia/Oder-Plan Architektur a i., C-77/99, Zb. s. I-7355). Navyše Rada zjavne usúdila, že PKK má dostatočnú spôsobilosť na to, aby ju zakázala. Prirodzená spravodlivosť a logika si za týchto okolností vyžadujú, aby PKK mala možnosť napadnúť sporné rozhodnutia.

- 24 Pokiaľ ide o KNK, žalobcovia usudzujú, že sporné rozhodnutia sa ho priamo a osobne týkajú. PKK bola hlavnou organizáciou, ktorá bola súčasťou KNK, a oba subjekty majú rovnaký účel a rovnaké politické ciele. Úplný zákaz PKK má „demoralizujúce účinky“ na spôsobilosť KNK sledovať tento účel a tieto ciele, hoci je jediným subjektom, ktorý ich môže sledovať. KNK je navyše v situácii neistoty, tak pokiaľ ide o jeho členov, ako aj oň samotný. Dôsledkom obavy, že jeho aktíva budú zmrazené alebo že bude obvinený z napomáhania alebo poskytovania fondov zakázanej organizácii, je výrazné obmedzenie jeho činností. Tieto obavy sú osobitne závažné, pokiaľ ide o KADEK, ktorý je potenciálnym členom KNK. KNK teda koná tak vo svojom mene, ako aj v mene svojich členov a svojich potenciálnych členov, ktorých samých sa sporné rozhodnutia priamo a osobne týkajú.
- 25 Podľa žalobcov je cieľom pravidiel týkajúcich sa *locus standi* na Súde prvého stupňa zabezpečiť, aby účastníci konania, ktorí nemajú skutočné spojenie s aktom inštitúcií, nemohli tento akt napadnúť. Zo sporu však zjavne vyplýva, že v tomto prípade to tak nie je. Navyše sporné rozhodnutia majú voči žalobcom automatické účinky bez zásahu členských štátov. KNK je individualizovaný jedinečným spôsobom z dôvodu historického puta, ktoré ho spája s PKK. Ak by sa nemalo usúdiť, že je prípustné, aby PKK konala, potom by bol KNK jediným subjektom spôsobilým napadnúť sporné rozhodnutia.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 26 Ak podľa článku 114 ods. 1 rokovacieho poriadku niektorý účastník konania o to požiada, Súd prvého stupňa môže rozhodnúť o neprípustnosti pred prejednaním veci samej. V súlade s odsekom 3 toho istého článku sa námietka neprípustnosti ďalej prejednáva v rámci ústnej časti konania, ak Súd prvého stupňa nerozhodne inak. Súd prvého stupňa usudzuje, že sa s touto vecou dostatočne oboznámil na základe spisového materiálu a že nie je potrebné otvoriť ústnu časť konania. Súd prvého stupňa je najmä spôsobilý rozhodnúť o tejto námietke neprípustnosti bez spojenia konania o nej s konaním vo veci samej.

- 27 Najprv je potrebné konštatovať, že na PKK treba hľadiť tak, že sa jej sporné rozhodnutia priamo a osobne týkajú, keďže je v nich výslovné uvedená.
- 28 Ďalej je vhodné upresniť, že pravidlá upravujúce prípustnosť žaloby o neplatnosť, pokiaľ ide o osobu uvedenú na spornom zozname — čiže na zozname osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú obmedzujúce opatrenia v rámci boja proti terorizmu — treba uplatňovať podľa okolností danej veci. Pokiaľ totiž ide konkrétne o tieto skupiny alebo subjekty, môže sa stať, že nemajú legálnu existenciu, alebo že nemali možnosť dodržať právne normy, ktoré sa obvykle vzťahujú na právnické osoby. Prílišný formalizmus by preto v určitých prípadoch zamedzil akejkoľvek možnosti podať žalobu o neplatnosť, hoci by sa na tieto skupiny alebo subjekty vzťahovali obmedzujúce opatrenia Spoločenstva.
- 29 Tiež je potrebné konštatovať, že od dátumu podania návrhov na začatie týchto konaní boli sporné rozhodnutia zrušené a mnohokrát nahradené novými rozhodnutiami. Podľa ustálenej judikatúry si zásada riadneho výkonu spravodlivosti vyžaduje, aby žalobca v situácii, keď je v napadnutý akt v priebehu konania nahradený aktom s rovnakým predmetom, nemusel podávať novú žalobu a mohol rozšíriť alebo prispôbiť svoj pôvodný návrh tak, aby sa vzťahoval aj na nový akt (rozsudok Súdneho dvora z 3. marca 1982, Alpha Steel/Komisia, už citovaný v bode 18 vyššie, bod 8, a rozsudok Súdneho dvora z 10. apríla 2003, Hendrickx/Cedefop, C-217/01 P, Zb. s. I-3701).
- 30 Podľa ustálenej judikatúry sa však prípustnosť žaloby posudzuje v čase jej podania (rozsudok Súdneho dvora z 27. novembra 1984, Bensider a i./Komisia, 50/84, Zb. s. 3991, bod 8, a uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 8. októbra 2001, Stauner a i./Parlament a Komisia, T-236/00 R II, Zb. s. II-2943, bod 49). Preto by ani prispôbenie návrhov žalobcov tomu, že v priebehu konania boli vydané nové akty,

nemalo vplyv na podmienky prípustnosti žaloby — okrem podmienky týkajúcej sa pretrvania záujmu konať ako účastník konania. V súvislosti s prípustnosťou žaloby preto nie je na mieste ponúknuť žalobcom možnosť prispôsobiť ich návrhy tomu, že boli prijaté nové rozhodnutia zrušujúce sporné rozhodnutia.

- 31 Prípustnosť tejto žaloby je vhodné skúmať v závislosti od rôznych žalobcov, ktorí ju podali.

O PKK

- 32 V súlade so zásadami uvedenými v bode 28 vyššie má pán O. Ocalan, fyzická osoba, právo preukázať akýmkoľvek dôkazným prostriedkom, že platne koná v mene právnickej osoby, PKK, o ktorej tvrdí, že je jej zástupcom. Tieto dôkazy však musia prinajmenšom preukázať, že PKK mala skutočne v úmysle podať túto žalobu a že nebola len uplatnená treťou osobou, hoci by prípadne išlo o niektorého z jej členov.
- 33 Je tiež vhodné upresniť, že v rámci tohto skúmania prípustnosti žaloby neprináleží Súdu prvého stupňa vysloviť sa o tom, či PKK existuje. Otázka, ktorá je nastolená v rámci tohto skúmania, je striktno obmedzená na to, či má pán O. Ocalan spôsobilosť podať žalobu v mene PKK.
- 34 V prvom rade je potrebné poznamenať, že žalobu formálne podal pán O. Ocalan v mene („on behalf“) PKK.

- 35 V druhom rade treba konštatovať, že žalobcovia pevne tvrdia, že PKK bola v apríli 2002 zrušená. Navyše podľa svedectva pána O. Ocalana, poskytnutého v prílohe žaloby, kongres PKK pri vyslovení zrušenia PKK vyhlásil zároveň deklaráciu, podľa ktorej „všetky činnosti vykonávané v mene PKK sa skončia 4. apríla 2002 a všetky činnosti podniknuté v mene PKK sa budú [odteraz] považovať za nelegitímne“.
- 36 V treťom rade je vhodné konštatovať, že nikde v písomnostiach žalobcov sa pán O. Ocalan nespomína inak ako zástupca PKK. Najmä nikdy netvrdil, že by mohol mať akýkoľvek individuálny záujem na zrušení sporných rozhodnutí.
- 37 Žalobcovia zďaleka nepreukazujú právnu spôsobilosť pána O. Ocalana na zastupovanie PKK a naopak tvrdia, že PKK už neexistuje. Nemožno však pripustiť, aby zaniknutá právnická osoba mohla ako taká platne určiť zástupcu.
- 38 Nemožnosť pripustiť to, aby pán O. Ocalan platne zastupoval PKK, ešte posilňuje jeho vlastné svedectvo, podľa ktorého je akákoľvek činnosť v mene PKK po apríli 2002 nelegitímna. Postupujúc podľa tohto svedectva je teda činnosť, ktorú pán O. Ocalan údajne podniká v mene PKK, vyhlásená za nelegitímnu samotným splnomocnencom PKK.
- 39 Žalobcovia teda uvádzajú Súd prvého stupňa do paradoxnej situácie, v ktorej fyzická osoba, ktorá má zastupovať právnickú osobu, nielenže nie je spôsobilá preukázať, že ju platne zastupuje, ale navyše vysvetľuje dôvody, pre ktoré ju zastupovať nemôže.

- 40 Tvrdenie žalobcov založené na neexistencii iných procesných prostriedkov nemôže viesť k tomu, že by sa pripustila žaloba akejkolvek osoby, ktorá chce brániť záujmy tretej osoby.
- 41 Súd prvého stupňa teda musí konštatovať, že pán O. Ocalan podal z vlastnej iniciatívy žalobu v mene PKK. Žaloba, ktorú podal pán O. Ocalan v mene PKK, je preto neprípustná.
- 42 Z toho vyplýva, že nie je potrebné vysloviť sa o ostatných dôvodoch neprípustnosti, akým je oneskorený charakter žaloby, pokiaľ ide o rozhodnutie 2002/334.

O KNK

- 43 Najprv je potrebné konštatovať, že KNK už napadol rozhodnutie 2002/334 vo svojej žalobe zapísanej do registra pod číslom T-206/02. Preto z dôvodu totožnosti predmetu, dôvodov a účastníkov konaní je táto žaloba v rozsahu, v ktorom ju podáva KNK proti rozhodnutiu 2002/334, neprípustná z dôvodu námietky prekážky začatého konania — litispendencie.
- 44 Pokiaľ ide o rozhodnutie 2002/460 (ďalej len „sporné rozhodnutie“), je zjavné, že toto rozhodnutie je v porovnaní s rozhodnutím 2002/334, ktoré zrušuje, novým rozhodnutím. Na jednej strane článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 stanovuje, že Rada vypracuje, preskúma a zmení a doplní zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa uvedené nariadenie vzťahuje. Z toho vyplýva, že Rada pri každom novom akte preskúmava sporný zoznam. Na druhej strane takéto preskúmanie nemôže byť obmedzené na zápis nových osôb alebo subjektov alebo na odstránenie určitých osôb alebo subjektov, keďže v právnom Spoločenstve nemožno pripustiť, aby sa akt,

zavádzajúci trvalé obmedzujúce opatrenia voči osobám alebo subjektom, mohol neobmedzene uplatňovať bez toho, aby ho inštitúcia, ktorá ho vydala, pravidelne znovu prijímala po opätovnom preskúmaní. Preto skutočnosť, že KNK napadol rozhodnutie 2002/334, ktoré po prvýkrát zapísalo PKK na sporný zoznam, nemôže na základe námietky prekážky začatého konania — litispendencie zabrániť tomu, aby KNK napadol rozhodnutie 2002/460, ponechávajúce PKK na uvedenom zozname.

45 Pokiaľ ide o žalobu, ktorú KNK podal proti rozhodnutiu 2002/460, z ustálenej judikatúry vyplýva, že na združenie založené na presadzovanie kolektívnych záujmov niektorej skupiny osôb podliehajúcich súdnej právomoci nemožno hľadieť tak, že sa ho v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES osobne týka akt ovplyvňujúci všeobecné záujmy tejto skupiny, a preto nie je prípustné, aby podalo žalobu o neplatnosť, ak to nemôžu urobiť jeho členovia osobne (rozsudok Súdneho dvora zo 14. decembra 1962, *Fédération nationale de la boucherie en gros et du commerce en gros des viandes a i./Rada*, 19/62 až 22/62, Zb. s. 943, 960, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 21. marca 2001, *Hamburger Hafen- und Lagerhaus a i./Komisia*, T-69/96, Zb. s. II-1037, bod 49).

46 V tejto veci je potrebné konštatovať, že poslaním KNK je podľa článku 7 ods. A jeho zakladajúcej charty posilniť jednotu a spoluprácu Kurdov vo všetkých častiach Kurdistanu a podporovať ich boj vo svetle vyšších záujmov kurdského národa. Na KNK teda treba hľadieť ako na združenie založené na účely obrany kolektívnych záujmov niektorej skupiny osôb podliehajúcich súdnej právomoci.

47 Tento záver je preukázaný aj tvrdením žalobcov, podľa ktorého má zápis PKK „demoralizujúce účinky“ na spôsobilosť KNK sledovať tento účel. Na základe vyššie citovanej judikatúry naňho nemožno hľadieť tak, že sa ho na tomto základe akt osobne týka.

- 48 Ďalej je vhodné preveriť, či sa KNK môže odvolávať na skutočnosť, že by bolo prípustné, aby jeden alebo viacerí z jeho členov podali žalobu o neplatnosť proti spornému rozhodnutiu.
- 49 Pokiaľ ide o PKK, treba konštatovať, že žalobcovia tvrdiac, že PKK už neexistuje, prinajmenšom uznávajú, že PKK už nie je členom KNK. V tejto súvislosti nemožno pripustiť, aby minulé príslušnosť osoby k združeniu umožnila tomuto združeniu odvolávať sa na prípadné konanie tejto osoby. Pripustenie takejto úvahy by totiž viedlo k tomu, že združeniu by sa poskytlo určité trvalé právo konať, a to napriek skutočnosti, že toto združenie už nemôže tvrdiť, že zastupuje záujmy svojho bývalého člena.
- 50 Pokiaľ ide o KADEK, žalobcovia sa v podstate odvolávajú na skutočnosť, že KADEK, potenciálny člen KNK, je údajne ovplyvnený rozhodnutím 2002/460 tak, že do KNK nemôže vstúpiť. Za predpokladu, že by bolo prípustné, aby KADEK v čase podania návrhu na začatie tohto konania napadol rozhodnutie 2002/460, čo sa zdá možné, najmä ak by sa mohol považovať za právneho a/alebo faktického nástupcu PKK, KNK sa nemôže odvolávať na príslušnosť KADEK-u k jeho organizácii, pretože KADEK jeho súčasťou nie je.
- 51 Žalobcovia napokon tvrdia, že KNK, ako aj jeho členov vo všeobecnosti, sa akt osobne týka, pretože ich činnosti sú obmedzené obavou zo zmrazenia ich aktív v prípade spolupráce so subjektom zapísaným na spornom zozname. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že zákaz sprístupniť fondy PKK uvedený v spornom rozhodnutí má všeobecný rozsah, keďže je určený všetkým právnym subjektom Európskeho spoločenstva. Sporné rozhodnutie sa teda vzťahuje na situácie určené objektívne a má právne účinky voči skupinám osôb zohľadňovaným všeobecne a abstraktne (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 6. októbra 1982, *Aluisse Italia/Rada a Komisia*, 307/81, Zb. s. 3463, bod 9).

- 52 Je potrebné pripomenúť, že fyzická osoba alebo právnická osoba môže tvrdiť, že sa jej všeobecne platný akt osobne týka, len vtedy, ak ju akt zasahuje z dôvodu jej určitých osobitných vlastností alebo skutkovej situácie, ktorá ju charakterizuje v porovnaní s ktoroukoľvek inou osobou (rozsudok Súdneho dvora z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, Zb. s. 197, 223, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. apríla 1995, CCE de Vittel a i./Komisia, T-12/93, Zb. s. II-1247, bod 36). KNK a jeho členovia sú však povinní dodržiavať zákaz týkajúci sa PKK stanovený sporným rozhodnutím rovnako ako všetky ostatné osoby v Spoločenstve. Skutočnosť, že KNK a jeho členovia v dôsledku svojich politických názorov pociťujú účinky tohto zákazu viac ako iní, nie je spôsobilá individualizovať ich vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe v Spoločenstve. Skutočnosť, že všeobecne platný akt môže mať odlišné konkrétne účinky na rôzne právne subjekty, na ktoré sa vzťahuje, totiž nie je spôsobilá charakterizovať ich vo vzťahu ku všetkým ostatným dotknutým osobám, pokiaľ sa uplatňovanie tohto aktu vykonáva na základe objektívne určenej situácie (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. februára 2000, ACAV a i./Rada, T-138/98, Zb. s. II-341, bod 66 a tam citovanú judikatúru).
- 53 Na poslednom mieste žalobcovia tvrdia, že žiadny iný opravný prostriedok ako táto žaloba neumožňuje napadnúť zákonnosť sporného rozhodnutia v časti, ktorá sa týka PKK.
- 54 Je potrebné konštatovať, že toto tvrdenie je chybné. Skutočnosť, že nie je prípustné, aby sám KNK konal s cieľom dosiahnuť zrušenie sporného rozhodnutia, v žiadnom prípade neznamená, že žiadna iná osoba, ktorá je adresátom tohto rozhodnutia, alebo ktorej sa toto rozhodnutie priamo a osobne týka, nemôže podať takýto opravný prostriedok.
- 55 V tejto súvislosti je verejne známe, že Rada rozhodnutím 2004/306/ES z 2. apríla 2004, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2003/902/ES (Ú. v. ES L 99, s. 28), na sporný zoznam zapísala KADEK a Kongra-Gel ako alternatívne názvy PKK. Žalobou podanou 25. júna 2004, zapísanou pod číslom T-253/04 (Ú. v. EÚ C 262, s. 28) Kongra-Gel podal návrh na zrušenie tohto rozhodnutia.

- 56 Keďže KNK sa nemôže odvolávať na skutočnosť, že je prípustné, aby niektorý z jeho členov podal žalobu o neplatnosť proti spornému rozhodnutiu, je potrebné dospieť k záveru, že sporné rozhodnutie sa ho osobne netýka.
- 57 Preto je žaloba v rozsahu, v ktorom ju podal KNK proti rozhodnutiu 2002/460, neprípustná.
- 58 Zo všetkého predchádzajúceho vyplýva, že žaloba ako celok musí byť zamietnutá ako neprípustná.

O trovách

- 59 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobcovia nemali vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat' ich na náhradu trov konania v súlade s návrhom Rady.
- 60 Podľa článku 87 ods. 4 prvého pododseku toho istého rokovacieho poriadku členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania, znášajú svoje trovy konania. Spojené kráľovstvo a Komisia teda znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

nariadil:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Žalobcovia znášajú svoje vlastné trovy konania a trovy konania Rady.**
- 3. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska a Komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.**

V Luxemburgu 15. februára 2005

Tajomník

H. Jung

Predseda komory

J. Pirrung